

Széchenyisek Hunyadi János nyomában a Délvidéken
2018.szeptember 23-25.

A Szigethalmi Széchenyi István Általános iskola diákjai komoly előzetes munkát és felkészülést követően az országos „Határtalanul program” keretében három napos kiránduláson vettek részt Szerbiában. A projekt vezérfonalául Hunyadi János és korának délvidéki, országot védő harcait választottuk, amelynek keretében és szellemiségében választottuk ki utazásunk helyszíneit és programjait.

Ennek megfelelően 2018. szeptember 23-án vasárnap, a hajnali órákban indultunk el déli szomszédunk felé. A határátkelés után az első szereplő állomásunk a mai Belgrádban az ősi Nándorfehérvár vára volt. Megtekintettük a Felső vár és a külső védőövezet közötti haditechnikai kiállítást, a híres Óratornyot, a „Dugovics torony” alatt pedig ízelítőt kaptunk Dugovics Titusz hősiességéről, legendákba vesző történetéből. Az út folyamán nem csak az idegenvezetők, hanem a tanulóink is sok előadást tartottak a meglátogatott helyek nevezetességeiről. Ez történt a „déli harangszó” jegyében is a Víziváros fölött elhelyezkedő „Szveta Petka” kápolna megtekintése közben is. Ezt követően a várban lévő Hunyadi János emlékkövhöz zarándokoltunk, ahol elhelyeztük a megemlékezés koszorúját. Az 1456. július 22-i dicsőséges nándorfehérvári diadalban részt vett hősök emlékének adózva egy rövid utazás után a zimonyi Millenniumi-torony megtekintésével zártuk belgrádi tartózkodásunkat. Ezen kívül megemlékeztünk a diadal után kitört járvány áldozatává váló Hunyadi János és Kapisztrán János személyéről is. A nap zárásaként a Szerémségből a Bánátba átkelve elfoglaltuk a szállásunkat Székelykevéren.

A második napunkon a romló időjárással is dacolva elsőként Szendrő várát kerestük fel. Megismerkedtünk a vár történetével, kapcsolódásával Hunyadi János életéhez. Fogságának helyszínén irodalmi vonatkozású tanulói megemlékezést tartottunk. Ezt követve az újabb úti célunk a Vaskapu vadregényes folyam szorosa volt. A pazar természeti látvány mindenkit lenyűgözött még a buszból is. A hétfői zárva tartás miatt sajnos csak kívülről szemlélhettük meg a festői Galambóc várát, ahol megemlékeztünk az 1429-es csatára, Zsigmond király seregének megmenekülésére és Rozgonyiné Szentgyörgyi Cecília hőstettére, amidőn ágyúival fedezte a keresztény seregek visszavonulását. Aznap útba ejtettük az ősi Lepenski Vir látványos bemutatóközpontját is, amely ugyan szervesen nem kapcsolódott a témánkhoz, de rendkívül érdekes információkkal gazdagította a tanulóink őskori emberekről alkotott képét. Miután visszafordultunk a Déli-Kárpátok és a „Szerbiai-Kárpátok” övezete hegyek öleléséből, vendéglátó településünkre, Székelykevére igyekeztünk. Itt a szállásunk házigazdáihoz hasonló szeretettel fogadtak minket a székelykevei általános iskolában. Gyermekünket meglepte, hogy a mi évfolyami létszámunknak megfelelő tanuló jár csak a szép és tanulókat által féltő gonddal óvott intézménybe. A szívélyes

fogadtatás jól eső érzéssel töltött el minket. A kölcsönös méltatásokat követően csoportunk lelkes tanulói futballmérkőzésen is összemérhették erejüket a helyi fiatalokkal. A szokásos bőséges étkezésünk után még egy kis mozgásos program várt ránk. Az este folyamán bő egy órás táncoktatásban vehettünk részt, amelyen megismerkedtünk a helyi, alapvetően székely eredetű tánclépésekkel és zenével. A sűrű nap után élményekben gazdagon térhettünk nyugovóra.

A harmadik napon a vendéglátóinktól való búcsúzás után hazafelé vettük az irányt. Az utolsó jelentősebb programunk Szabadkán következett, ahol megismerkedtünk a város nevezetességeivel. A városháza gyönyörű épületében megtekintettük az ülésterem üvegablakait, amelyekről visszaköszönt utunk fő „védnöke”, Hunyadi János személye. Az itt is elhangzó kiselőadások és az idegenvezetői információk meghallgatása után alkalmunk nyílt egy kis szabad városnézésre, ahol a helyi vendéglátóhelyek ínycségeivel és a boltok hazaitól különböző portékáival ismerkedtünk meg. E rövid megálló után buszra szállva elindultunk a kiindulási pontunk, Szigethalom felé.

Ha az előkészítő és utólagos munkát nem tekintjük, a kereken egy hónapot felölelő projekt óriási hasznot jelentett mind a tanulóink, mind a kísérő pedagógusok számára. A határon túli magyarokkal történő kapcsolatépítés fontos sarokköve kultúránk megmaradásának. Ez a lehetőség nagyon sok ismerethez és tapasztalathoz juttatott mindannyiunkat. Reméljük, nem utoljára jártunk ezen a felemelő magyar történelmi emlékekkel gazdagon „díszített” vidéken!

A 7. évfolyamos diákok és a kísérő pedagógusok

